
De geestelijke mens (7)

Hemelburgers

J.G.Bulthuis

Sinds de zondeval is de mens van God afgedwaald. Ver afgedwaald. Paulus noemt dit de vervreemding van het leven Gods om de onwetendheid en de verharding van hart (Ef.4:18). Op zich een heel triest gegeven. Deze situatie verergert als de mens zich volledig stort op het natuurlijke bestaan. Alles wat daar een rol in speelt, wordt dan 'HET' leven. Dagelijkse arbeid, relaties, begeerten, rekreatie, cultuur, kunst, wetenschap, bezit, eer, naam, macht, welzijn en voorspoed worden de zaken waar het om draait. Indien de mens zich daarbij religieus gaat gedragen en kennis krijgt van het gangbare christendom, kan het geloof een onderdeel van het aards bestaan worden. Of het 'hoort' er nu eenmaal bij, of het wordt gezien als een reservering voor de eeuwigheid, of het dient ter bescherming van het natuurlijke leven. Zo verschijnt de vleselijke christen ten tonele. En dat is het laatste wat gebeuren moet. Vandaar dat God in zijn onuitsprekelijk grote liefde en genade in deze eeuw opnieuw licht heeft doen schijnen in vele harten van zijn kinderen. Licht op oude, ondergesneeuwde waarheden die Jezus en de apostelen verkondigd en gepraktiseerd hebben. Daarin openbaarden zij de geestelijke mens die tot alle goddelijk werk volledig is toegerust. Dat geheim willen ook wij herontdekken, bevatten en beleven.

Vervreemding

Vervreemd van het leven Gods. Hoe vreselijk eigenlijk, zowel voor de goede God als voor de mens. Daardoor is het in een mensenhart niet opgekomen wat Hij voor ons bereid heeft (1 Cor.2:9). God kon slechts aan zeer weinigen zijn plannen kwijt, hoewel Hij voortdurend zocht en zoekt naar mensen die er voor open staan (2

Kron.16:9). In Amos 4:13b wordt van God gezegd dat Hij de mens zijn diepste gedachten onthult (Can.vert). Jezus is de eerste geweest die wèl een luisterend oor had voor het volledige geheimenis (Jes.50:4). En om zijn absolute bereidheid alle gerechtigheid Gods te volbrengen, inclusief het moeitevol lijden en gehoorzamen tot in de dood, vermag Hij de boekrol over Gods voornemen te openen (Fil.2:8,9; Op.5:1-5), waarmee Hij tijdens zijn rondwandeling op aarde dan ook begon (Op.6:2). Nu is er dan door Hem een gelegenheid voor de mensheid om het goddelijk plan, de waarheid, te leren kennen.

Vervreemd van het leven Gods. Het heeft ertoe geleid dat velen het natuurlijke en tijdelijke bestaan als **het** leven ervoeren. In plaats van hemelburger te worden is de mens naar beneden gegroeid en aan de aarde gekluisterd geraakt. In plaats van een leven in geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten exploiteert hij het natuurlijke leven en tracht eruit te halen wat er in zit. Daarvoor mobiliseert hij zijn vermogens, om de stoffelijke wereld te veroveren, in handen te krijgen en naar eigen believen te gebruiken. Daardoor is voor de één z'n partner alles, voor de ander z'n baan en voor weer een ander z'n naam. Wordt dit ontnomen dan stort hun wereld in (Pred.6:1,2). Waar dit onder christenen gevonden wordt, zijn zij met recht de beklagenswaardigste der mensen te noemen (Pred.1:2,3; 1 Cor.15:19).

De hemelse gewesten waar de mens zich eigenlijk in zou moeten ontwikkelen, lagen braak als onontgonnen gebied. Slechts occultisten hielden zich daar een beetje bezig, maar dan in de verkeerde, duistere kant. Gods Koninkrijk was onbekend en gesloten. Sommigen aanschouwden van verre iets van die geestelijke heerlijkheid en trachtten dat weer te geven, zoals bv. Abraham en Mozes (Joh.8:56; Hebr.8:5; Hebr.11:10, 13). In plaats van te heersen vanuit de door God bedoelde verheven positie in de hemelse gewesten (Hebr.2:5-8) over *alles* wat God geschapen heeft, trachtte hij vanuit zijn gevallen staat de aarde te onderwerpen. Zijn

beheersing van de materie is echter mislukt, gelet op de uitgevonden vernietigingsmiddelen voor gewilde of ongewilde toepassing bij oorlog en aantasting van het milieu. Alle gezamenlijk opgebrachte filosofie en energie der mensheid is op niets uitgelopen (Ps.2:1; Ps.94:11; Rom.1:21). De loop der mensheid is immers overeenkomstig de overste van de macht in de lucht (Ef.2:2). Zolang het rijk van satan de heerschappij over deze wereld in handen heeft, kan er geen verandering, verbetering en terugkeer naar het oorspronkelijke zijn. Om dat wèl te bereiken zullen er mensen dienen te komen die kennis hebben van de onzienlijke wereld en daar gemeenschap hebben met de ware God door Jezus Christus.

Het leven

Jezus is de eerste mens die daar aan beantwoordt. Hij is de eerste die waarlijk leven bezit. Hij is de eerste die oorspronkelijk is, van den beginne. Volmaakt naar geest, ziel en lichaam, en vervuld met heilige Geest (Col.1:19). God is zijn Vader, zijn levensbron. Hij heeft de Vader gezien en is aan diens boezem, hetgeen op de intiemste relatie doelt (Joh.1:18). Hij heeft leven in Zich, goddelijk leven (Joh.5:26). Zijn wandel was boven, door de hemelen (Hebr.4:14). Dat betekent concreet dat Hij alles weet van de onzienlijke, geestelijke wereld en daar naar leeft. Hij ontwikkelde tijdens zijn bestaan in het vlees de geestelijke gaven en vrucht. Door dit alles openbaarde Hij zich in de gestalte Gods (Fil.2:6; Col.1:15). Hij is de eerste geestelijke mens Gods (Rom.8:29b; Op.22:13). Zó bedoelt God het immers voor de mens (2 Petr.1:4). Zó komt de mens tot zijn bestemming en blijft hij eeuwig leven. Wie door geloof zich aan de Zoon hecht, heeft ook dat leven (Joh.5:24; 1 Joh.5: 13). Wie zich aan dat leven houdt, er naar leeft, kan terecht ervaren en zeggen dat 'Christus zijn leven is' (Col.3:4; 1 Joh.1:1-4).

Vreemdeling

Een gevolg voor de geestelijke mens is dat hij, in de huidige situatie van deze ongeestelijke wereld, een bijwoner en vreemdeling op de aarde wordt (1 Petr.2:11). Zij die vóór ons al Gods Koninkrijk zochten werden het eerst zo genoemd Hebr.11:13b). Hiermee

wordt uitgedrukt dat de geestelijke mens zijn 'thuis' in de onzienlijke wereld heeft, in Gods Koninkrijk (Joh.14:2). Paulus schrijft: Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen (Fil.4:20a). Zijn toekomst ligt niet op het natuurlijk vlak. Zijn benadering van het leven wordt niet ingegeven door begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven (1 Joh.2:16). Zijn wapens in de strijd des levens zijn geestelijk en zijn vijand niet de medemens of zijn 'eigen ik'(2 Cor.10:3,4; Ef.6:12). Zijn wandel is in geloof en hoop, en niet in aanschouwen (Rom.5: 2b; Gal.2:20b). Zijn heengaan is geen einde maar winst (Fil.1:21,23). Zijn bezittingen zijn geestelijk (Ef.1:3). Zijn relaties zijn met andere geestelijke christenen (Matth.12:48,49). Zijn gezindheid is die van de Geest (Rom.8:5b).

Dit alles betekent dat de geestelijke christen zich duidelijk onderscheidt van de vleselijke christen en zeker van de ongelovige *in* deze wereld. We schrijven 'onderscheidt' en niet: zich hoogmoedig verheft boven of zich minachtend afzet tegen anderen of zich opsluit in een ivoren toren. Neen, hij staat midden *in* deze wereld, maar is er innerlijk niet *van* (Joh.17:16). Zijn denken, spreken, houding en aanpak is niet gevormd door de wijsheid van deze wereld en deze eeuw (1 Cor.2:6). Hij zoekt geen steun bij deze wereld. Jezus beeldde dit als volgt uit: De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen (Matth.8:20). Hij maakt slechts gebruik van deze wereld binnen de door God gegeven en bedoelde ruimte, zoals Paulus aangeeft in bv. 1 Corinthiërs 7:29-31 en 1 Timotheüs 6:7,8.

Voor de wereld is de geestelijke mens een vreemde, omdat hij geen gebruik maakt van haar wijsheid, kennis en middelen aangaande 'het leven'. En voor hem is de wereld een vreemde, omdat hij haar doelstellingen niet onderschrijft noch haar loop gaat. Er ligt een diepe kloof tussen beide die slechts te overbruggen is als de vleselijke mens *alles* wat buiten het evangelie van het Koninkrijk der hemelen valt voor vuilnis houdt (Fil.3:8). De vleselijke christen voelt zich echter deels met de

Niet van hier

wereld verbonden en maakt er gebruik van, deelt in haar denken en handelen. Vandaar dat hij niet als een bijwoner overkomt (Joh.7:1-9).

In Johannes 18:36 zegt Jezus tegen Pilatus dat zijn rijk niet 'van hier' is. Daar geeft Hij veel meer mee aan dan alleen een plaatsaanduiding. Willen we het Koninkrijk van God begrijpen, dan is het beter te spreken over 'situatie' i.p.v. 'lokatie'. Denken vanuit plaats heeft eeuwenlang geleid tot een voorstelling van een rijk dat ergens boven de sterren gelegen zou zijn, opgebouwd en ingericht als een luxe en volmaakte aarde. Een stad met gouden straten en parken met vruchtbomen. Maar de hemel is niet het heelal en zijn samenstelling niet zoals de stoffelijke wereld. Jezus zegt dat het Koninkrijk binnen in ons is (Luc.17:21, Leidse vert.). Door een ongeestelijk omgaan met de vele beeldspraken in de bijbel over de onzienlijke dingen houdt men het beeld voor de werkelijkheid. Maar als wij in onze spreektaal van iemand zeggen dat hij zo dom als een ezel is, dan weet iedereen dat die persoon een mens is en geen dier, een ezel. Beeldspraak en vergelijkingen duiden iets van een werkelijkheid aan, maar zijn die werkelijkheid niet zelf. Zo ook met visioenen, profetieën, gelijkenissen en beeldspraak in het evangelie. De geestelijke mens weet deze om te zetten in geestelijke realiteiten. Daarbij spant hij zich niet in om in zijn fantasie er een voorstelling van te maken. Dat is onmogelijk. Hij gelooft! (2 Cor.5:7; Hebr.11:1).

Het 'niet van hier' zijn duidt op een totaal andere leefwijze, funktionering, methodiek, doelstelling en sfeer dan die van deze wereld. In 1 Thessalonicenzen 2:12 staat: God die u roept tot zijn 'eigen' Koninkrijk en heerlijkheid. Dat Koninkrijk is niet van hier. Het is een situatie in de geestelijke wereld waarin de inwendige mens omhuld is door heilige Geest en gevuld is met Gods woord. Het Koninkrijk kenmerkt zich door geestelijke kracht die uit God is (1 Cor.4:20; 2 Cor.4:7). Het geestelijk klimaat bestaat uit vrede, blijdschap en gerechtigheid (Rom.14:17). Vanuit deze realiteit leeft en handelt de geestelijke christen. Hierbij is het de

Sleutels

bedoeling dat gaandeweg zijn wezen vol wordt van heilige Geest (Ef.3:19) en de kennis des Heren (1 Cor.13:12). Zodoende zal hij de krachten van de toekomstige eeuw meer en meer ervaren, de vrucht van gerechtigheid zien rijpen en de Zoon in zich openbaren (1 Joh.3:2). Dit proces noemen we het ingaan in het Koninkrijk.

Door bekering en wedergeboorte komt men het Koninkrijk van God binnen. Om er te kunnen leven is de doop in heilige Geest noodzakelijk. Deze verlicht de ogen des harten, opdat het woord gaat leven (Joh.6:63a) en een duidelijk begrip ervan ontstaat. Dit laatste is een absolute voorwaarde voor de gelovige om tot bewustwording van de geestelijke wereld te komen en van de aldaar aanwezig zijnde zegeningen in Christus. Het denken wordt aldus vernieuwd waardoor een gelovig toeëigenen van die zegeningen vrijmoedig mag en kan geschieden. De door de Geest verlichte woorden zijn voor de gelovige als sleutels om konkreet de geestelijke schatkamers in de hemelse gewesten te openen (Matth.16:19a; Luc.11:52a).

Hoe meer de Geest openbaart en het woord in de gelovige tot geest en leven kan omzetten des te dieper kan hij het Koninkrijk ingaan. Waar de sleutels van kennis en inzicht aangaande de geestelijke wereld en Gods plan ontbreken, komt men niet verder (Luc.11:52b). Men is wel gered en houdt zich met geloofszaken bezig, maar er zit geen voortgang in de geestelijke groei. Er ontstaat zelfs een zekere verwildering in allerlei leer en praktijk (Ef.4:14). Jezus zegt dat weinigen de weg ten leven vinden, omdat het werk van valse leermeesters hen de verkeerde richting opstuurt (Matth.7:14-16). Hoewel velen trachten in te gaan, gelukt het hen daar door niet (Luc.13:24). Men verdwaalt of drijft af (Hebr.2:1).

De juiste sleutels zijn dié inzichten en leringen die de gelovige een volledig begrip bijbrengen van 'het zijn in Christus', van Gods plan met die mens en van de onzienlijke wereld met al haar bewoners, krachten en gedachten, werkingen en bedoelingen. Het is dié kennis

Ingaan

die hem zijn bewuste positie aldaar doet kennen en het hem mogelijk maakt om als koning en priester te gaan leven door Hem (1 Petr.2:9).

Het zal inmiddels voor onze lezers overbodig zijn geworden om er op te wijzen dat het geopenbaarde woord door de gelovige gehanteerd dient te worden in zijn dagelijks leven (Jac.1:22-25). Door het praktiseren van het woord Gods ervaren we het Koninkrijk in ons, en niet door passief neerzitten of wachten op Gods aktie. In het eerste hoofdstuk van de tweede brief van Petrus, vers 3 tot 11, komt dat heel duidelijk naar voren. Dat gedeelte begint met de heerlijke konstatering van onze mogelijkheden in Christus: deel hebben aan de goddelijke natuur. De beleving daarvan komt tot stand door wat Petrus noemt het 'schragen', het 'overvloedig' worden, 'beijveren' en 'bevestigen'. Het resultaat daarvan vat de apostel in vers 11 samen: Zó zal u rijkelijk worden verleend te toegang tot het eeuwige Koninkrijk van onze Here en Heiland, Jezus Christus.

Bij deze inzet wijst Jezus zelf erop dat dit nooit zonder strijd kan: Lucas 13:24! Deze 'goede' strijd tegen de overheden, de machten, de wereldbeheersers der duisternis en de boze geesten in de hemelse gewesten wordt ons door het evangelie duidelijk geleerd (Ef.6:10-20). Een burger van het rijk Gods in de hemelen heeft daar weet van. Hij volgt hierin zowel het woord als het voorbeeld van Jezus en de apostelen. Door zijn daadwerkelijke beslissing om de weg van de Heer te gaan worden de demonen geprikkeld tot verzet. "Er komt oorlog in de hemel" schrijft Johannes (Op.12:7,11). Een konfrontatie met het rijk der duisternis die uitloopt op een grootse overwinning voor de Heer en zijn gezalfden.

De verantwoordelijkheid en de schuld van dit konflikt ligt bij de boze. Deze spert als een draak zijn muil open om de in de geestelijke christen geopenbaarde zoon te verslinden (Op.12:1-6). De vijand is bij uitstek gebrand op het torpederen van één van de grootste heilsfeiten aller tijden: de komende Christus in ons vlees (1 Joh.4:2;

Obstakels

2 Joh.:7). Dáárdóór verheft de duivel zich tegen de gemeente. De geestelijke christen echter neemt die handschoen op en strijdt de goede strijd des geloofs met volharding tot in het einde. Laat hij het er evenwel bij zitten, dan wordt hijzelf tot prooi van het wild gedierte in de hemel en komt de voleinding van zijn geloof niet tot stand.

Geestesdoop, sleutels der kennis, inzicht en onderscheiding, geloof, de strijd in de hemelse gewesten... zie hier een aantal vereiste noodzakelijkheden om het Koninkrijk volledig binnen te kunnen gaan.

Reeds eerder citeerden we de woorden van Jezus dat Hij geen steunpunten op aarde had om als geestelijk mens te leven. Het evangelie noemt nog enkele hindernissen om tot dat zoonschap Gods te komen. We noteren vier aspecten:

- * Matth.19:23: Een rijke zal moeilijk het Koninkrijk der hemelen binnengaan.
- * Luc.9:62: Niemand die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods.
- * 1 Cor.6:9: Of weet gij niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk Gods niet beërven zullen?
- * 1 Cor.15:50: Vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven.

Het gehecht zijn aan de aarde en haar schatten trekt de aandacht en interesse van de zaak des Heren af, want waar uw schat is daar zal uw hart zijn (Matth.6:21). Men komt dan beschaamd uit (Luc.12:13-21). Zulk leven is niet uit de Vader (1 Joh.2:16). Die schatten behoeven niet alleen van stoffelijke aard te zijn zoals geld en bezit, maar ook onstoffelijk zoals eer, macht, naam, geleerdheid, maatschappelijke positie, e.d. Dergelijke zaken mogen niet in verband gebracht worden met onze geestelijke ontwikkeling tot aanstaande zonen Gods (bv.Jac.2:1-4) en mogen geenszins in de weg staan om tot een ontspannen en ongedeelde toewijding aan de Heer te komen.

Tevens zorgt een vastzitten aan het verleden, in welk opzicht dan ook, ervoor dat de christen niet open staat voor vernieuwing, toekomst en aktuele zaken. Een grote belemmering kunnen oude leringen en religieuze stelsels zijn waar men aan deelgenomen heeft voor de overstap naar het evangelie van het Koninkrijk der hemelen. Hoe moeilijk het voor sommigen ook te verteren is, het blijkt een duidelijke zaak dat het 'volle evangelie' niet een wat betere voortzetting is van een traditioneel kerkelijk christendom. Het ligt beslist niet in het verlengde daarvan, maar is van een totaal andere orde. Jezus drukte dit verschil uit in de korte gelijkenissen van de gescheurde lap en de wijn in de zakken (Marc.2:21,22). Zijn evangelie was geen voortzetting van de joods religie (Hebr.8:13) en in onze tijd niet van kerk en evangelische groeperingen. Vandaar dat de huidige oecumenische processen, zelfs binnen de charismatische grenzen, in de meeste gevallen de verwarring versterken en het hedendaagse Babel mede vorm geven.

Loslaten

Deze dingen en eveneens allerlei zonden beletten het verder ingaan in het Koninkrijk. Men zal tot één moeten worden, geheiligd, zoals Jezus, om de volle heerlijkheid Gods te bereiken en te beleven (Joh.17:23a). Achter alle ongerechtigheid werken immers de machten der duisternis en men kan niet deel hebben aan de Heer en tegelijkertijd aan de boze geesten (1 Cor.10:20-22). Een huis dat tegen zichzelf verdeeld is, gaat ten onder (Matth.12:25). Jezus adviseert ons dringend dit alles achter ons te laten, ja, geheel en al los te laten (Luc.6:37; bv.Matth.8:18-22). Alles wat van 'vlees en bloed' is, dus van de aardgerichte mens en van deze wereld, kan onmogelijk samengaan met het Koninkrijk van God (1 Joh.2:16,17). Dit alles loslaten houdt tevens een breuk in met de boze geesten, want indien door de vinger Gods de boze geesten worden uitgedreven, is het Koninkrijk Gods over ons gekomen (Luc.11:20). Alleen dan kan er sprake van zijn om een succesvolle en bewuste omkeer in denken en doen te verwerklijken. De burgers van het Rijk in de hemelen hebben die macht!
